

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1644. usque ad annum 1651

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119177

§. 84. Hugonis Grotii obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67359)

tiones sexdecim pro Episcopatu, strictu-
 ram in Lyndomastigem, Sacrilegium Sæc. XVII.
 A. C. 1645.
 Ecclesiæ Romanæ in prohibendo laicis
 usu calicis, præter plura alia. VI.
 Guilielmus Tuiusius edidit responsionem
 ad examen libri Perkinsiani de præde-
 stinatione, dissertationem de scientia
 media contra Suarez, Sabbatum Chri-
 stianum contra Antisabbatarios, Anim-
 adversiones ad Arminii collationem
 cum Junio, & dissertationem super De-
 creto Divino, definitum sit, an indefi-
 nitum? VII. Nicolaus Scandorfius edi-
 dit disputationem de malo & Justifica-
 tione, necnon de usu Christianæ liber-
 tatis contra adiophora, aliam disputa-
 tionem de rejectione Judæorum, &
 adoptione Gentium, præter luctam
 carnis & spiritus.

§. LXXXIV.

Hugonis Grotii obitus.

De fati & orthodoxia hujus Viri jam Vid. supra
 l. 193. §. 104.
 t. 57. p. 342.
 supra sparsim plura meminimus: Abrege de
 Hist. Eccl.
 tom. 10.
 Niceron t. 1.
 Barigui
 vit. Grot.
 superest tamen, ut de ipsius libris va-
 fiffimi ingenii sui monumentis pauca
 saltem delibemus: Erat is primævo na-
 turæ beneficio ad omnia scientiarum
 genera natus, nullamque diem sine
 litera transigens, mira facilitate lati-
 num, Græcum, Hebraicum, Gallicum,
 Theu-

Sæc. XVII. Theutonicum, Batavum, Italicum &
A. C. 1645. Anglicum idioma præter Orientales
 linguas ferme omnes didicerat. Pro-
 fitebatur etiam Lugduni Batavorum
 Philosophicas, Philologicas, Theolo-
 gicas, & forensis jurisprudentiæ disci-
 plinas, in investigandis antiquitatibus
 solertissimus, juxta ac versatissimus:
 Habuit clarissimum suæ eruditionis Pa-
 negyristem ipsum Richelium Cardina-
 lem, qui se nonnisi tres Viros vere
 doctos in mundo nosse ajebat, Sau-
 maisium, Bignonum & Grotium, qui
 ut ajebat Richelius, cuncta, quæ scri-
 bit, probe digerit, mature ruminat,
 prudenter ordinat & disponit, crescit-
 que cum amplitudine rerum ingenii sui
 vis. Habetur in Metallica Historia
 Hollandæ Reipublicæ numisma, cum
 hac inscriptione: *Hugo Phœnix Patriæ,
 oraculum Delphi, excellens ingenium & lux
 illuminans Orbem.* Hic tantusque Vir
 in patria sua ob Arminianæ sectæ pa-
 trocinium minime acceptus, inde ex
 carcere profugus, Parisios venit, ab
 ipso Rege annua mille aureorum pen-
 sione honoratus: Evolutis aliquot an-
 nis, aut prævalentibus Grotii adver-
 sariis, aut publicis Regni expensis Re-
 giam liberalitatem superantibus, Gro-
 tius suam amiserat pensionem; unde
 in patriam reversus, speratum a Prin-
 cipe

cipe Henrico Friderico patrocinium, Sæc. XVII.
A. C. 1645.
 a suis tamen hostibus securitatem non
 impetravit, denuo exulare jussus. Op-
 portune autem Oxenfirnius Sueciæ
 Cancellarius illum Francofordiam evo-
 cavit, ac Sueciæ Reginæ Legatum in
 Gallias decrevit, ubi tamen Richelium
 sibi minus propitium experiebatur: un-
 de in Sueciam profectus, Christinam
 Reginam de negotiis in Francia gestis
 edocuit, atque ab eadem largiter di-
 tatus, in Hollandiam remeare aggres-
 sus est, tempestatis vero inclementia
 ad Megapolitanam oram ejectus, ac
 Rostochium delatus, ibidem die vige-
 sima octava Augusti decessit annos na-
 tus sexaginta duos: si Jurieo & Ar-
 naldini Spiritus Auctori fides, tunc
 Grotius nulli religioni addictus obiit;
 referunt enim hi, quod Prædicanti sa-
 tis jejuno ad suas hortationes nil aliud
 responderit, *nisi sum Grotius, vel non in-*
telligo: nec tamen in hoc culpandus;
 si enim Calvinista fuit, sufficiebant me-
 rita Christi, si tanquam Catholicus mori
 voluit, superflua fuit talis declamatoris
 præsentia, si nullus erat Religionis,
 neutrum juvare poterat.

Scrisit Grotius adhuc juvenis Poe-
 mata nonnulla, in quibus Romani Pon-
 tificis, Gallix, & Hispaniæ & Angliæ
 Regum necnon Fœderatorum Ordinum
 &

Sæc. XVII. & Alberti Austriaci characteres juvenili temeritate descripserat; edidit etiam tragoedias, epistolas ad Gallos, & de Batavo maris jure plura scripsit; celebratur quoque ipsius tractatus de jure belli & pacis, qui cum summo plausu exceptus ad genium lectorum sua fata habuit, illiustamen epitomen valde utilem edidit Professor quidam Amstellodamensis Klenkius nomine. Inter ea vero opera, quæ in Historia Ecclesiastica sibi locum vendicant, ceteris palam eripiunt ejus commentaria in S. Scripturam, ubi Papam immerito Antichristum vocari demonstrat, capitur tamen, quod novis interpretationibus nimia temeritate & studio insisterit, & Socinianismo & Pelagianismo nimis se addictum monstrarit, necnon eruditionem profanam non sine contorta jactantia intruferit. Scripsit etiam defensionem fidei Catholicæ de satisfactione Christi adversus Faustum Socinum, Silvam Sacram ad Augustum Thuanum, Disquisitionem, an Pelagiana sint ea dogmata, quæ nunc sub eo nomine traducuntur, librum præstantissimum de veritate Religionis Christianæ, tractatum de cœnæ administratione, an ubi pastores non sunt, semper communicandum sit per symbola, Explicationem Decalogi, & trium
 loco-

locorum S. Pauli cap. 1. ad Ephesios, Sæc. XVII.
 S. Jacobi cap. 2. & S. Joannis Epist. 2. A. C. 1646.
 cap. 3. Denique librum de Imperio summarum potestatum circa Sacra e-
 didisse creditur.

§. LXXXV.

Protestantium gravamina a Catho-
licis diluta, & graviora ab his
contra ipsos proposita.

Conventum erat inter dissidentes Im-
 perii Ordines in nuperis Franco-
 fordensibus comitiis, ut religionum
 gravamina, ne maturandæ paci obex
 poneretur, prima die Maij hoc anno
 per utriusque Religionis Deputatos si-
 ne exterorum concursu componeren-
 tur: cum vero Protestantes jam anno
 priori sub specioso securitatis promo-
 vendæ obtentu in Monasteriensi Con-
 ventu sua gravamina obtruderent, ob-
 stupuere Oratores Catholici, Princi-
 pum suorum mandatis nondum instructi;
 ne vero suo silentio causæ æquitati dif-
 fidere, vel pacem retardasse crederen-
 tur, præprimis intrepida mente decla-
 rarunt, quod quamvis diuturna Eu-
 ropæ tranquillitas primum sub emen-
 tito Imperium a servitute vindicandi
 obtentu a Protestantibus fuisset pertur-
 bata, nihilominus Catholici ad præ-
 tensa

Maier. 'acta
pac. West.
tom. 2.
Relat. Hist.
de ead. pac.
p. 112.